

„La Morgue“.

Pariserskitse.

Paris var ved at vaagne.

Fin og skær laa endnu Morgenens lette Taage over Kæmpebyen, der tungt aandende langsomt rev sig ud af Søvnens Arme. Men ude paa den østlige Horisont hævede sig i straalende Majestæt Dagens klare Sol. — Blinkende skød dens første Guldfunker sig hen over Julisøjls slanke Minaret, forgyldte Pantheons mægtige Kuppel, for derpaa at synke ned i det Virvar af Stræder og Gyder, der som en forglemt Rest fra svundne Tider udfylder Kvarteret fra Bastillen ned over mod Louvre.

Nede paa Pont neuf, lænet op mod Broens Stenballustrade, staar en ung Mand. Hans Hoved er blottet. Kærtegnende stryger Vinden hen over det bølgende Haar, hvis lyse, blonde Farve røber Nordboen. Men den unge Mands Blik stirrer tankefuldt op over Flodens gullige Vand, over Hotel de Ville's i Aarhundreders Løb mørknede Facade, for derpaa at tabe sig mod Øst, langt ude, hvor Faubourg St. Antoin's Husmasser dækker for Udsigten til Vincennes Skoven. — Paa Gader og Pladser er det blevet livligere.

I rask Trav stryger en Fiacre nedover, hurtigt slaar Hestens Hove mod Træ-Brolægningen; men den dumpe Klang taber sig lidt efter lidt over i Latinerkvarterets Labyrinter. Der kommer et Par »Herrer« gaaende; Bourgeoisspirer, hvis hele Drone-tilværelse bestaar i at more sig for »Papas« surt erhvervede Penge. Og smaa Demimonededamer i forkrøllede, tilsmudsede Toiletter. Med slappe Træk og forvaagede Øjne iler de hastigt hjemad for ovenpaa Nattens urolige Higen efter Fortjeneste at nyde en faa Timers »velfortjente« Hvile.

Men ovre paa Broen staar endnu den fremmede i samme Stilling; det klare Sollys sænker sig over ham, medens Flodens Bølger under hans Fødder med rolig plaskende Lyd slaar op ad Quaiens høje Stenmure for derpaa at glide videre, ned over mod det fælles Maal: det fjerne Atlanterhav.

Søvnfyssende Varme hviler over Naturen: Ga-

derne er forsvundne. Boulevarderne ved Saint Denis og Montmartres færdselsrige Avenuer er blevne til jævne Bakkestrøg, hvis yderste Udløbere taber sig ovre mod Chaumont.

Men nede paa Floden gaar det livligere til. De modige Parisere flokkes i tætte Skarer paa det hvide Sand. Der lyder Skrig og Forbandelser i ukendte Tungemaal; thi den brede Strøm er opfyldt med fremmede Skuder, hvis skrækindgydende Stavne vender ind mod Byen, og de rædselsslagne Beboere flygter ved Synet af Nordsøens vældige Beherskere.

Men Billedet har vendt sig.

Aarhundreder er blevne til Aartusinder.

Paa Greve-Pladsen »arbejder« Guillotinen. Der faldt et Hoved; Blodet strømmer ned over Gaderne, over Frankrig, ud over Verden.

Men Tiden strømmer stærkere, dens Bølger skyller alt det raadne bort. Et nyt Paris har hævet sig, grænseløs i Skønhed og Pragt, grænseløs i Armod og Smuds.

Da, hvad er det? Een dernede havde skreget højt og gennemtrængende.

Den fremmede er sprunget op, Drømmen er svunden; men Skriget lyder endnu i hans Øren.

Dernede ved Baadene er en mørk Genstand kastet i Land. Det er en Kvinde. En kold Gysen jager gennem den unge Mand.

Drøven af Følelsen for noget ubekendt, gaadefuldt følger han Menneskestrømmen. Nu var den druknede bleven bragt op af Sandet. Et Dækken skjuler den ulykkelige, som nu bliver lagt i en af Pariser-sanitetens Vogne, som hurtigt bringer den arme hen til det nære »La Morgue«, bag hvis høje Spejlglasserudruder hine ubekendte, for hvem Døden maaske var en Lindring, bliver lagt frem til Beskuelse og mulig Genkendelse.

Mængden havde imidlertid spredt sig. Kolde og ligegyldige, som var kun den mest dagligdags Ting af Verden passeret, gik enhver til sit.

Den fremmede havde imidlertid lænet sig op mod et af Gadens høje Kastanietræer, medens han beklemt i Hjertet endnu lod sine Tanker dvæle ved den døde. Hvor mange her i vor bagvendte Verden maatte vel dele hin ulykkelige Kvindes Lod?

Hvorledes vilde vel hans egen Skæbne danne sig? Hvad var vel en Arbejders Lod, der maaske et halvt Aarhundrede igennem havde ofret Marv og Kraft i Samfundets Tjeneste for derpaa at se sig — udnyttet og udpint — kastet til Side af andre?

Tusinde af saadanne Spørgsmaal, uden et eneste tilfredsstillende Svar, krydsede hans bankende Hjerne. Uden han selv havde mærket det, havde han nærmet sig »La Morgue«; nu maatte hun ligge derinde!

Langsomt steg han op af Bygningens lave Trin og ind i den halvmørke Sal, hvis tunge Luft besværliggjorde Aandedrættet. En Skare af Mænd og Kvinder fyldte Hallen, hviskende og kastende sky Blikke over mod de høje Ruder trykkede de sig sammen i fælles Angst for Dødens ubekendte Nærhed.

Den fremmede var imidlertid traadt hen til Gitteret. Der laa hun, stakkels sønderslaaede Vrag paa Skæbnens urolige Hav. Arme, ulykkelige Kvinde, Brændingen var hende for haard.

Taarerne fyldte hans Øjne, saa alt forsvandt som i Taage, medens en skærende Følelse af dyb, navnløs Sorg knugede hans Hjerte sammen.

Dog kun for et Øjeblik, saa steg en bitter Følelse af Had op i hans Hjerte, et vanvittigt Ønske om at kunne knuse dette forbandede Samfund, som lader saa mange leve et Liv i Nydelse, medens Tusinder, hvis Modstandskraft er brudt i en endeløs Kamp for Tilværelsen, bukker under i Livets rivende Malstrøm.

Men den fremmede traadte atter ud i Varmen og Lyset, ud i Dagens rastløse Liv, hvor saa ofte den enkelte forsvinder — som et Intet, der aldrig var til, i det umaadelige Verdensalt. *Globus.*

Fondet til Opførelse af

»Det gode Minde«s eget Hjem

(Stiftet af Hr. Forstander Gandrup)

har endvidere modtaget

Den 12. Novbr. Kr. 397,57

A. » 10,00

J. E. » 2,00

Kapitalen er nu Kr. 967,32.

Bidrag modtages fremdeles med Taknemmelighed af
BESTYRELSEN.

Det var en Lørdag Aften —

Ja, i det Øjeblik, hvor jeg nedskriver disse Linier, er det Søndag Aften; Regnen har strømmet ned den hele Dag, og jeg har ikke været ude af en Dør. Denne Stuearrest, som er begrundet i, at jeg har Hovedpine, Halspine, Hoste, ingen Appetit, etc. m. m., blev jeg da enig med mig selv om at beskyldte Torsdagen den 12. Novbr. for. Jeg var selvfølgelig med til »D. G. M.«s Fest den Aften, jeg gav — som det jo var min Pligt — Masser af Penge ud og morede mig godt — men kom sent hjem, hvilket igen havde til Følge, at jeg endnu ikke havde forvundet Festens Anstrengelser, da jeg om Morgen begav mig til min Plads, hvor jeg som sædvanlig maatte hænge godt i den hele lange Dag. Jeg fattede som sagt nu den Beslutning, at beskyldte disse Omstændigheder for mine nuværende Lidelser, og medens jeg mismodig sidder og tænker over Situationen falder mine Tanker af sig selv paa den Strofe, jeg har benyttet til Overskrift.

Ak ja! Havde det blot været en Lørdag Aften, jeg havde rimeligvis da ikke behøvet at sidde her i en Kakkelovnskrog, men kunde have været ude at se paa Illuminationen i Anledning af Regerings-Jubilæet. I min Fortvivelse herover griber jeg da Pennen for at rette et Nødraab til vor ærede Bestyrelse, et Nødraab, som jeg véd at flere end mig gerne vil underskrive og som antagelig vil finde god Genklang hos mange foruden, et Nødraab om — saa vidt det paa nogen Maade er muligt — at arrangere vore større Fester paa en Lørdag, man vil da kunne hengive sig ganske til Øjeblikket uden den grimme Tanke om »Dagen derpaa«, og man vil da bedre kunne undgaa bagefter at maatte bøde saa haardt for sin Letsindighed, som jeg nu maa.

Ganske vist véd jeg nok, at den første Indvending mod et saadant Arrangement vil blive begrundet i, at saa mange af Medlemmerne er stærkt optagne i de respektive Forretninger til sent Lørdag Aften; men mon ikke dette skulde kunne lade sig ordne saaledes, at disse Medlemmer da kom lidt senere end ellers paatænkt; den Tid, de derved mistede, kunde jo saa atter indhentes ved Festens Slutning, der altsaa maatte blive noget senere end oprindelig bestemt.

Jeg haaber nu, at vor ærede Bestyrelse i det mindste vil overveje, hvorvidt denne Tanke: »At »D. G. M.«s Fester arrangeres paa en Lørdag« vil kunne lade sig realisere, ja, maaske lade det komme an paa et Forsøg i den Retning ved en af vore nærmeste Fester, jeg vil da kunne trøste mig med, at jeg ikke har lidt forgæves. —*ltg.*

Foredrag.

Vinter-Sæsonen er inde; den Tid betegnes — og med Rette — som en Forenings bedste Tid, hvorfor saa ikke udnytte den paa bedste Maade. Vi kan i »Det gode Minde« ikke klage over Mangel paa Underholdning og forskellige Forlystelser i Sæsonens Forløb; men vi har ogsaa en Del Mødeaftener, hvor Tiden, uden Skade, godt kunde anvendes paa en for Medlemmerne lidt mere underholdende Maade, særlig nu hvor Sangen lader til at være fuldstændig bandlyst. Skulde der ikke i »Det gode Minde« findes en Del Medlemmer, der kunde have Lyst til at holde nogle Foredrag over Emner, som de selv omgaas, studerer eller har Interesse for. Jeg er tilbøjelig til at tro, at saadanne Foredrag vilde kunne samle os mere, end Tilfældet er, paa de almindelige Mødeaftener og af og til kunde frembringe en lille Diskussion. Saadanne Foredrag eller Oplæsninger er jeg tilbøjelig til at tro vilde blive modtaget med Opmærksomhed og Taknemmelighed. Derfor tag fat hellere i Dag end i Morgen. *II*

Efterretninger om Det Kongelige Vaisenhuus.

Udgivne af

A. Exner, Inspecteur og Forstander.

Som i vort Oktober-Nr. flygtigt berørt vil Vajsenhusianerbladet med kommende Aargang paabegynde Offentliggørelsen af dette Værk, idet vi i hvert Nr. optager saa meget, som det øvrige foreliggende Stof tillader, og maa forberede vore Læsere paa, at vi rimeligvis en og anden Gang bliver nødt til at udelade det, samt næppe naar Afslutningen før om et Par Aar.

Denne Bog, der vel kun ejes af færre af de ældre og er ukendt for de fleste yngre, behøver jo i vore Kredse ingen anbefaling; den giver, paa Grundlag af Skolearkivets Aktstykker, en fyldig, historisk Skildring af vor Skole fra dens Stiftelse til henimod Slutningen af forrige Aarhundrede.

Vore Læsere kan saaledes ved at opbevare Bladet samle sig et interessant Værk, som ikke faas i Boghandelen.

Red.

VAISENHUSIANA.

Basaren den 12. November. Basar! Det er et Ord, der rummer meget, det vækker mange Minder og rummer mange Forventninger.

Vi havde jo i »Det gode Minde« Lov til, i Følge hele Basarens smukke Formaal, at nære Forventninger om Velgørenhed i udstrakt Maalestok, og vi blev ikke skuffede. Mange Medlemmer og Ikke-Medlemmer havde vist Foreningen Interesse ved at skænke Gaver af enhver Art, egentlig en meget broget Blanding. Det er jo utroligt, hvad der kan anvendes som Gaver til en Basar. Der var saaledes smaa Dukkehatte, der var 5 Tdr. Kul, smaa Pipfugle af Pottemagerler, broderede Puder, Smør, Ildtændere, svensk Banco, smaa strikkede Bukser, mange værdifulde Bøger, Konfekt o. s. v. o. s. v., ialt over 400 Genstande.

Men ogsaa paa andre Omraader var Kræfterne sat i Bevægelse. Man hørte! Straks til Højre, naar man kom ind i Salen, var »Damernes Krog« omdannet til en veritabel Grotte, omgivet af grønne Træer, hvor en hyggelig Kildekone, Fru Kolling, i Nationaldragt udskænkede Rystetoddy og solgte hjemmebagte Kager, assisteret af en sød lille Pige, ligeledes i »Dragt«. Forretningen gik storartet, men Varerne var ogsaa gode. Fru Kolling havde saamænd staaet i 2 Dage over Ilden og bagt.

Men hvad er det for et grupp vækkende, Spektakkel, man hører fra det andet Hjørne? Det er Hr. Frode Christensen, der i Egenskab af Impressario for en vild Mand, nylig ankommen fra det mørkeste Fastland, anbefaler sig til det højtærede Publikum. Og i Sandhed, »den vilde« var et blodtørstigt Eksemplar, og han hylede og ruskede i sit Jerngitter, saa man gerne gav 10 Øre for at slippe væk fra ham. Det var en saa naturtro Præstation, at Damer og Børn rædselsslagne flygtede derfra. Det afsløredes senere, at det var Hr. Ogilvie, som havde paataget sig det brydsomme Hverv at agere vild. Kun lignede den bloddryppende Plakat, som Hr. Oscar Nielsen havde lavet, ham ikke rigtig.

I næste Butik var Tombolaen arrangeret, og Hr. Aug. Warthoe havde her Lejlighed til at udfolde hele sit Forretningstalent, assisteret af flere af Foreningens Damer. Det gik her saa strygende, at der kunde meldes alt udsolgt allerede ved 11 Tiden — til Trods for Nitterne.

Ved Rouletten residerede Frkn. Lange og Mathiesen, samt Hr. Joh. Jørgensen med fl. Damer. Her fandtes de bedre Genstande og samlede stadig en interesseret Kreds; men det er jo ved en Roulet altid vanskeligere at faa Folk til med Taalmodighed at vente til alle 24 Numre er solgte, for saa at faa konstateret at kun 1 har vundet.

I »Butiken« solgte Frkn. Moberg og Frk. Schackinger de finere Sager, som Broderier etc., Ting, som anbefalede sig selv, og her gik Forretningen ligeledes godt.

En meget lærd Professor (Hr. Holger Larsen) anbefalede i næste Afdeling, under en meget støjende Reklame, sit »Raritetsskabinet«, med de mest mærkværdige Fremtoninger fra Dyreverdenen. Ting, som en vældig Splint fra Chr. d. 4des Øje, et Stykke af Kong Alexanders gennemskudte Skjorte og navnlig Kejserens nye Klæder vakte berettiget Opsigt.

Dog Aftenens Clou var vel nok den overordentlig aktive Frode Christensens Revy-Bagatel, som opførtes ikke mindre end 3 Gange for udsolgt Hus. »Det røde Værelse«, som vi kalder det, fordi der er en Sofa og 2 Stole med rødt Peluch, var omdannet til Theater, d. v. s. Scenen var en Bordplade paa nogle Ølkasser, og det bekendte røde Tæppe som Baggrund, og saa var der opstillet ca. 40 Stole, end ikke Fauteuils manglede, idet de røde Møbler stod foran og kostede 5 Øre mere pr. Plads. Forøvrigt var der en Masse Staaplads. Frode Christensen og Frk. Anna Hansen, henholdsvis som Bybud og Aviskone, var de agerende, som naturligvis til Slut fandt hinanden. Revyen med dens mange aktuelle Sange paa kendte Melodier blev modtaget med Jubel. Alle er enige om at beundre Hr. Frode Christensens Talent, baade som Forfatter og Skuespiller, og »D. g. M.« besidder paa det Omraade i ham

en Kraft af Rang, som vi haaber, vi maa bevare i mange Aar til Gavn og Glæde for Medlemmerne.

Paa Theatret optraadte ved 11-Tiden ligeledes den berømte Sanger, Hr. Ander Sandersen (iflg. Plakaten), som med sin overordentlig smukke og malmfulde Røst sang flere Romancer for den beundrende Mængde, og fangede sit Publikum, saadan at det knapt vilde forlade Theatret igen.

Det fortjener at bemærkes, at Hr. Henry Warthoe var en virksom Billetsjover.

Last not least, optraadte Hr. Skuespiller Maes fra Nørrebro Theater som Gæst og foretog et Par Deklamationer, som gjorde fortjent Lykke.

Underholdning savnedes saaledes ikke paa Basaren. En »Vajsenhusianer« havde skænket en i Dagens Anledning forfattet Sang, som solgtes for 10 Øre pr. Eksemplar. En Del af de unge Damer gik omkring og solgte »Deres Lykke« for 5 Øre, nogle tog ogsaa 10 Øre for den. Alt i alt maa det siges, at 10 Ørerne rullede særdeles flinkt, og Basar-Stemming var der hos Publikum.

De unge indenfor Foreningen skal ogsaa have den Ros, at de denne Aften virkelig udfoldede Energi og medvirkede til det gode Resultat.

I Aftenens Løb var der solgt en Del Lotterisedler til de 10 mest værdifulde Genstande, bl. a. til de 5 Td. Kul, skænkede af Hr. Callesen, og til Hr. Sophus Jensens store elegante Dukke. Kl. 12 blev Lotteriet trukket, og Frk. Elna Petersen havde Opgaven at trække Numrene ud til de lykkelige.

Endelig var den »alvorlige« Del af Festen forbi, og Dansen kunde begynde, medens Bestyrelsen gjorde Kassen op, og paa Formandens brede, velvillige Smil kunde man læse det gode Resultat.

Fondet til Opførelsen af vort eget Hjem har ved denne Basar faaet et godt Tilskud, ca. 400 Kr. Det første Tusinde er snart naaet, og Tanken er bleven kendt i videre Kredse.

Regnskab for Basaren den 12. November 1903.

Indtægt.		Udgift.	
Entrebilletter.....	Kr. 34,75	Leje af diverse Rekvissitter etc.	Kr. 8,55
Lodsedler.....	107,00	Forskellige Arbejder i Lokalet.....	11,35
Tombola. Roulet og Basar.....	217,00	Trykn. af Lodsedler etc.	3,25
Indtægt af diverse Forlystelser.....	44,00	Pianisten.....	9,00
Kildekone.....	25,00	Fortæring til Assister.	25,90
Sange, Spaakone etc.	19,87	Kontroltjeneste.....	3,00
Kontante Bidrag.....	11,00	Overskud.....	397,57
	Kr. 458,62		Kr. 458,62

BESTYRELSEN.

Det er Bestyrelsen en kær Pligt at bringe hver især, som bidrog til vor Basars smukke og gode Resultat, sin hjerteligste Tak.

Julefest.

Onsdag den 30. December fra Kl. 8—2 afholdes den aarlige Julefest i Lokalerne Nørrevoldgade 23, St. o. G. Prisen for Deltagelse er:

Medlemmer 75 Øre, Medlemmernes ukonfirmerede Børn 25 Øre, Besøgende indførte ved et Medlem 1 Kr. 25 Øre, Besøgendes ukonfirmerede Børn 50 Øre.

Billetter faas hos Hr. Sophus Jensen, Købmagergade 32, Frk. Mathilde Lange, Nørre Farimagsgade 45 B Stuen samt i Lokalet paa Mødeaftenene.

Forventende talrig Tilslutning ønsker vi vore Læsere
en glædelig Jul!
BESTYRELSEN.

Torsdagen den 24. Dec. (Juleaften) og Torsdag den 31. Dec. (Nytaarsaften) afholdes ingen Møder i Lokalet.

Boghandel.

Papirhandel.

AXEL ANDERSEN,

Nørrebrogade 18 A,

— 1ste Boglade fra Søen. —

Grundlagt 1876.

Forlagsforretning.

Musikhandel.

Lotterikollektion

Jacobine Clausen, f. Hesse (Vaisenhusianer)

Skindergade 42.

Kgl. Hof-Smørhandel

H. Svendsen. (Indehaver: Julius Andersen)

St. Kirkestræde 1. Tlf. 1509.

Fineste Smør - Friskeste Æg

forsendes overalt.

Bemærk: Ved faste Ordre efter denne Annonce gives 4 Øre Rabat pr. Pd. Smør og pr. Snes Æg.

Det danske Kompagni for Spejl- og Vindues-Polering

„Konkurenten“

Møntergade 16, 1. Sal. — København K.

→ Telefon 8447. ←

Indehaver: MARIUS HANSEN.

AMYKOS.

Henrik Gahns er den eneste ægte, uovertrufne som Gurglevand, Saarentiseptikum etc. Bør findes i ethvert Hjem. Prisbelønnet paa 7 Verdensudstillinger. Anbefales af de berømteste Læger.

Faas paa ethvert Apothek og i enhver Materialhandel.

Hoved-Depot:

Tordenskjoldsgade 31.

EMIL WARTHOF

Thorvald Bergs Eftf.

Indehaver: **SOPHUS JENSEN.**

Børnedragter.

Telefon 3740. Købmagergade 32. Telefon 3740.

M. TRUELSEN,

CONDITOR.

✻ Specialitet: Isforretning. ✻

18 • Klareboderne • 18.

Hvorfor ikke spare

50—100 Øre paa enhver Flaske Vin??

Det er en bekendt Sag, at

**AUG. ANDERSENS
danske Vine**

ikke kan skelnes fra indførte Vine.

De ere absolut de bedste og mest velmagende

Faas overalt.

Fabriken „POMONA“, Slagelse.

Telefon 4131

Telefon 4131

ROLUND & Co.

— Vesterbrogade 8 E —

Møbeludsalg

Tegninger & Overslag leveres paa Anfordring

Værksted: Kong Georgsvej 51

Telefon: Godthaab 452

Vilh. Hansen & Co.

Materialhandel.

Tapet- og Farvehandel.

= Telefon 3017. =

30 Nørrebrogade 30.

København N.